

niet zonder gentenaars

carl de keyzer is als fotograaf verbonden aan het gerenommeerde internationale agentschap Magnum. In opdracht van het STAM maakt hij beelden van plaatsen in Gent die veel lagen 'stad' in zich dragen. Voorbijgangers laat hij een cruciale rol spelen als figurant.

wat doet u precies voor het STAM?

Carl De Keyzer: 'Voor de opdracht kreeg ik een lange lijst van plaatsen in en rond Gent, van de binnenstad tot in de randgemeenten, die een link hebben met het verhaal dat het STAM brengt. Op voorhand werd besloten naar zestien grote werken te streven. Die grote beelden zullen te zien zijn in de pandgangen die de tentoonstellingsruimtes met elkaar verbinden. Ze geven een actuele extra dimensie aan het chronologische verhaal van Gent.'

hebt u een bijzondere band met gent?

'Gent is een zeer dynamische stad. In de dertig jaar dat ik hier woon, heb ik zowat elk plein, elk gebouw en elke straat zien veranderen. Van een grijze en verwaarloosde binnenstad tijdens mijn studententijd is de stad geëvolueerd naar een haast afgelichte trekpleister voor bezoekers en toeristen. Het enige wat in mijn ogen niet veranderde, waren de bewoners. Ze werden wel ouder, maar in die dertig jaar heb ik opvallend weinig vrienden en kennissen zien vertrekken naar andere oorden of steden. Dat zegt veel over de leefbaarheid van Gent.'

Zelf beleefde ik een moment van twijfel toen ik in 1994 definitief lid werd van het agentschap Magnum. Toen lonkten steden als New York en Parijs. De evolutie van het internet, de treinverbinding met de Thalys en vooral de charme van Gent hebben me doen besluiten om toch hier te blijven.'

blijft gent u als fotograaf nog verrassen?

'Een stad die je goed kent, is het moeilijkste om te fotograferen: te weinig afstand, te veel herinneringen. Als men je vraagt om bijvoorbeeld de Graslei, de Korenmarkt of het Sint-Baafsplein nog eens te fotograferen, lijkt dat haast onmogelijk. Die plekken hebben echt geen geheimen meer. Je herinnert je elke metamorfose en haast elke ontmoeting op die overbekende locaties. Om mezelf te dwingen anders naar mijn stad te kijken heb ik het element tijd in mijn foto's geïntroduceerd.'

De historische dynamiek van de stad kun je niet fotograferen. Daarvoor ontbreekt het tijds-element. Een schilder daarentegen kan perfect twee edellieden schilderen die een document ondertekenen terwijl je op de achtergrond de stad ziet zoals die er pas dertig jaar later zal uitzien.'

hoe pakt u dat dan concreet aan?

'Mijn oplossing is om op zoveel mogelijk plaatsen, van de Graslei tot de kerk van Gentbrugge, mijn camera op een statief neer te zetten en gedurende een halfuur tot een uur te kijken wat er verandert, en vooral: wie er zoal figureert in het 'tableau'. Er worden tientallen beelden genomen. Achteraf bepaal ik wie een plaats krijgt in het definitieve beeld. Op die manier wordt de – weliswaar beperkte – tijdsdynamiek toch bevroren in een beeld. Als eindresultaat krijg je beelden die ook een momentopname zouden kunnen zijn.'